

HOON, Hendrik de, advocaat (Basseveldde 10 juni 1850 - Elsene 1 juni 1932).

De Hoon promoveerde in augustus 1873 te Gent tot doctor in de rechten en in 1875 tot doctor in de politieke en administratieve wetenschappen. Hij was eerst werkzaam aan de Gentse balie. In januari 1880 vinden we hem als afdelingsoverste bij het provinciaal bestuur van West-Vlaanderen. Op 1 februari 1882 werd hij substituut van de Procureur des Konings. In 1891 werd hem de Nederlandse cursus strafrecht en strafvordering toevertrouwd door de universiteit te Brussel. Op 1 oktober 1900 ging hij over naar het Parket-generaal in de hoedanigheid van substituut en op 2 oktober 1903 werd hij bevorderd tot advocaat-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel. In 1918 werd hij eerste advocaat-generaal.

De Hoon heeft zich tijdens zijn lang leven actief ingezet voor de vernederlandsing van het gerecht. In 1893 kwam hij op het Nederlandsch Congres te Arnhem met een studie Over de rechtstaal in strafzaken. Drie jaar later, in 1896, verschenen van hem twee uitvoerige werken over de Grondbeginselen van het Belgisch strafrecht en van de Belgische strafvordering. Samen met L. de Hondt herzag De Hoon het burgerlijk wetboek van Ledeganck; ze pasten de Nederlandse tekst aan bij de eisen van de tijd. Samen met Juliaan van der Linden, Karel Brants e.a. stond De Hoon aan het hoofd van de redactie van het Rechtskundig Tijdschrift, dat hij in 1897 mee gesticht had. Zijn leven lang bleef hij er onverpoosd aan meewerken. De Hoon was ook medestichter van de Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden (definitief gesticht in 1899) en na de Eerste Wereldoorlog werd hij er ondervoorzitter van. In 1923 werd hij voorzitter van de commissie die belast was met de vertaling van de wetboeken en wetten waarvan geen officiële Nederlandse tekst bestond. Toen de vertaling gereed was, publiceerde De Hoon de definitieve provincie- en gemeentewet en liet aan de tekst een historische inleiding en een samenvattend overzicht der administratieve werkzaamheden voorafgaan, terwijl hij voor de grondwet artikelsgewijs een beknopt doch zakelijk commentaar bezorgde, dat een zeer verdienstelijke inleiding vormt tot de studie van het Belgisch staatsrecht.

Hendrik de Hoon was ervan overtuigd, dat de Vlaamse rechtswetenschap en rechtspraak zich zoveel mogelijk dienden aan te passen aan de rechtstaal die in Nederland gebruikt werd en dat de Vlamingen de Nederlandse vaktaal, die in het Noorden al dikwijls bewerkt was, zonder meer moesten overnemen.

WERKEN: *De Grondwet van het Duitsche Rijk*, in *Nederlandsch Museum* (1877, p. 314-337); - *Onze taal voor het strafgerecht in Vlaanderen* (1879); - *Grondbeginselen van het Belgisch strafrecht* (1896); - *Grondbeginselen van de Belgische strafvordering* (1896); - *Het Nederlandsch strafgerecht*, in *Rechtskundig Tijdschrift*, jg. 1 (1897, p. 43-46); - *Bewijzen van bekwaamheid voor uitoefening van rechtelijke bedieningen in Vlaamsch België*, in *Rechtskundig Tijdschrift*, jg. 1 (1897, p. 3-8); - *Ledegancks Burgerlijk Wetboek herzien en aangevuld* (1899); - *Het Vlaamsch in het rechtswezen*, in *Neerlandia* (1904, p. 89-89); - *Het bestendig internationaal gerechtshof*, in *Rechtskundig Tijdschrift*, jg. 15 (1921, p. 3-6); - *L'apaisement de la querelle des langues en Belgique* (1930); - *De rechtswetenschap in België sedert 1900*, in *Rechtskundig Tijdschrift*, jg. 27 (1932, p. 217-235).

LITERATUUR: H. Borginon, *Prof. Mr. H. de Hoon*, in *Rechtskundig Weekblad*, jg. 1 (1931-'32, p. 625); - R. Victor, *Een eeuw Vlaamsch Rechtsleven* (1935); - R. Victor, *Schet's ener geschiedenis van de Vlaamse Conferentie der Balie van Antwerpen 1885-1960* (1960).

JANINE BEYERS-BELL